

været med at tilføje dem. Jeg seer ret vel dette Forslags Mangler; men jeg seer ogsaa dets relative Fortrin, og naar jeg stemmer derfor, er det i den faste Overbeviisning, at Kampen nu er saa godt som endt og affluttet; det er i den faste Overbeviisning om, at det foreliggende Forslag vil blive Danmarks fremtidige Grundlov; og naar jeg da stemmer for det, gjør jeg det med det faste og oprigtige Forsæt at ville ved min Hjemkomst i min Kreds søge at berede det en venlig Modtagelse og søge at aabne Befolkningens Øine for det Gode, som ligger deri, for at Folket da kan komme til No, jeg mener ikke Sløvhedens No, men Overbeviisningens No, den No, Folket kan opnaae ved den Tanke, at det, naar det først bliver fortrolig med Forsatningen, naar det sætter sig ind i navnlig den nye Landstings Sammensætning, og den nye Valgmaade, da ogsaa med en saadan Grundlov vil kunne trives og udvikle sig til Selvstændighed og Lykke. Væder os gjøre Folket Offret saa let som muligt, da vi dog vist Alle føle, at Offret maa bringes; men maatte saa ogsaa den Stand, de enkelte Medlemmer i Samfundet, jeg mener Landets Godseierstand, for hvem dette Offer hovedsagelig bringes, erkjende Offrets Storhed og selv stille sig den Opgave og værdig løse den, at blive en Pryd for Fædrelandet, at blive en kraftig Støtte for dets Nationalitet og Selvstændighed.

Sfcherning: Det maa have været en særlig Tilfredsstillelse at høre, at alle de, der have erklæret at ville sige Ja, udtalte sig om, at de vare tilbøjelige til at sige Nei, og der er Faa, der have kunnet angribe det foreliggende Forslag saa stærkt som den ærede Secretair (Varfod) gjorde. Dette giver et stort Haab om, at man kan sige, at Mange vistnok dele hans Ansuelser, ellers forstaaer jeg ikke ret, hvorledes de kunne komme til at sige Ja, naar de i deres inderste Tanker ere tilbøjelige til at sige Nei. Dersom jeg iøvrigt havde den Overtydning, at der ikke i det hderste Dieblit kunde

indtræde Forandringer i en saa farlig Stilling for Staten, havde jeg ikke taget Ordet, men Sagen er saa vigtig, og efter min Overthydning staaer hele Statens Tilværelse saa meget paa Spil, at jeg ikke tvivler paa — jeg har i det Mindste et meget stort Haab derom —, at der tilsidst maa opnaaes et væsentligt Fremskridt. Den Fare, jeg seer, ligger — som jeg allerede har udtalt — i den vedblivende Tilstand med to Forsatninger i dette Land, hvoraf den ene er Rigsraadet for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender, og at denne Tilstand, isald man gaaer ind paa dette Forslag, maa vare endnu mindst eet Aar. Det er min Overthydning, at vi, ved at forkaste dette Forslag, maae bringe Regjeringen til den Erkjendelse, at der ikke kan gaaes videre paa denne Vane, og at den maa vælge en anden Vei, hvorved en saadan Dobbeltthed i den hele Tilstand ophører. Det er denne Overthydning, som bringer mig til endnu en Gang at forsøge paa at gjøre det klart, hvorfor den hele Stilling ikke er rigtig, hvorfor den ikke bør vedligeholdes, selv om dette Forslag idag skulde blive vedtaget, hvilket efter den Afstemning, der sidst fandt Sted, synes at være rimeligt, thi der vil ikke gaae mange Dage hen, førend ved en eller anden Art Indgriben den hele af Alle anerkjendte uheldige og uheldige Situation hderligere fremtræder.

Jeg har kunnet tænke mig, at under Behandlingen af dette Lovforslag have de mange Medlemmer, der allerede have arbejdet saameget i denne Sag, og som ikke ret have kunnet føle, at de her ere i et andet Forhold og i en anden Stilling end den; hvori de vare i Rigsraadet, ere blevne trætte af Forhandlingen om Enkelthederne, thi ellers kan jeg ikke forstaae, hvorledes man, naar man dog giver sig af med at behandle Grundloven og rette paa Grundloven, kan lade saa væsentlige Ting, som der har været for, gaae hen, uden nærmere at undersøge dem og søge at forbedre dem. Der forelaa ved 2den Behandling et Forslag til en efter min Overthydning væsentlig Forbedring,